

Перспектива

Працюємо для Перемоги!

№39 (1667) 29 вересня 2023 року

1 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ЗАХИСНИКІВ І ЗАХИСНИЦЬ

1 жовтня ми виносимо свою вдячність захисникам і захисницям нашої Батьківщини. Нині цей день набув для українців нового змісту, бо в час кровопролитної жорстокої війни з рашистами особлива шана і повага – нашим оборонцям. У воєнний час це, безсумнівно, одна із найважливіших дат у році, адже тільки завдяки військовим, медикам і волонтерам Україна зберегла свою Незалежність. Захист Вітчизни став справою усіх українців, тому День захисників і захисниць України має стати всенародним святом, таким же значимим як Різдво, Великдень чи День Незалежності.

Символічно, що цього дня українці вшановують і Покров Пресвятої Богородиці, і День козацтва, і День створення УПА. Споконвіку Пресвята Божа Матір була захисницею козаків. Покрова оберігає і оборонців сьогоднішнього. Разом з усіма українцями воїни просять Пресвяту Богородицю подарувати мир Україні та захистити її кордони від ворогів. Цього дня прийнято згадувати не лише героїв сьогоднішнього, які щодня боронять нашу державу від країни-агресора, але й ветеранів Другої світової війни, наших предків-козаків, які виборювали право на Незалежність, усіх, хто ціною власного життя або справами утверджував та утверджує право на самостійне існування мальовничої землі, Батьківщини кожного з нас, ім'я якій – Україна!

В умовах російської агресії всі ми гостро відчували важливість наших військових. Безумовно: останніх півтора року кожен мо-

З ДНЕМ ЗАХИСНИКІВ І ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ

мент є Днем захисників і захисниць України. 1 жовтня ми вітаємо тих героїв, які ціною власного життя боронять Україну, беруть спокій і дарують надію на наше вільне і щасливе майбутнє. Від щирого серця, з любов'ю і великою пошаною дякуємо кожному і кожній, хто мужньо захищає нашу державу! Повертайтеся усі живими і з Перемогою!

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

МІЖНАРОДНІ ЕКСПЕРТИ – ПРО ПОКРАЩЕННЯ РАДІАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Місія підтримки Паризького центру Всесвітньої асоціації організацій, що експлуатують атомні електростанції, (BAO АЕС-ПЦ, WANO) відбулася у форматі відеоконференції на Хмельницькій АЕС.

Представники різних підрозділів ХАЕС та експерти BAO АЕС обговорили питання покращення радіаційної безпеки й санітарно-гігієнічного забезпечення. На запит ХАЕС Паризький центр асоціації запросив до участі експертів з США, Швейцарії, Великобританії.

Використовуючи досвід інших АЕС, атомники опрацювали різні аспекти вимог регламентів та стандартів засобів індивідуального захисту (ЗІЗ), які застосовуються в зоні суворого режиму. Обговорили їхній вибір, застосування та якість у зазначеній галузі для покращення. Для цього, у рамках місії, було представлено досвід США, Великобританії та країн Євросоюзу у застосуванні ЗІЗ у вигляді презентацій. Відбулись обговорення зазначених аспектів.

За результатами роботи експерти місії підтримки розробили практичні рекомендації та пропозиції, які представили під час заключної наради.

Власна інформація

ЕНЕРГЕТИЧНІ НОВИНИ

26 ВЕРЕСНЯ 1977 РОКУ – ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

46 років тому, 26 вересня 1977 року, о 20:19 турбогенератор №2 енергоблока №1 Чорнобильської АЕС був включений в електричну мережу. Таким чином на території України почав виробляти електроенергію перший атомний енергоблок.

Попри те, що Акт прийняття енергоблока №1 Чорнобильської АЕС в експлуатацію був підписаний 14 грудня 1977 року, а виведення цього енергоблока на проектний рівень потужності відбулося 24 травня 1978 року, саме цей день, 26 вересня, безспідставно вважається Днем народження атомної енергетики України.

ЯДЕРНИЙ РЕНЕСАНС ПОЗИТИВНО ВПЛИВАЄ НА ЗМІНУ КЛІМАТУ

Такого висновку дійшов очільник Міжнародного енергетичного агентства Фатіх Бірль. Водночас він наголосив, що оператори АЕС мають покращити реалізацію проєктів у питаннях термінів виконання та бюджетів.

Фатіх Бірль зазначив, що енергетична безпека є ключовим фактором, який спонукає країни інвестувати в ядерні програми, а російське вторгнення в Україну підштовхує європейські країни до розвитку внутрішніх джерел енергії.

«Це історичний час для атомної енергетики», – сказав він та додав, що провідні компанії галузі мають докласти максимум зусиль, щоб забезпечити виконання проєктів вчасно та в межах витрат.

Будівництво нових енергоблоків є частиною Енергетичної стратегії України до 2050 року. Адже, окрім досягнення нульових викидів, розвинена ядерна генерація дозволить підсилити вітчизняну енергетичну безпеку та задовольнить попит на електроенергію.

ПРАЦІВНИКИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС
3 28 ЛЮТОГО 2022 РОКУ ПЕРЕРАХУВАЛИ
ВЛАСНІ КОШТИ У СУМІ

198 465 392,45 ГРН*

НА ПІДТРИМКУ
СИЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ!

ПЕРШИЙ ПЛАТІЖ БУЛО ЗДІЙСНЕНО 28 ЛЮТОГО 2022 РОКУ!
ВСЬОГО ЗА 2022 РІК ПЕРЕРАХОВАНО 124 996 754,26 ГРН!
ЗА 1-ШЕ ПІВРІЧЧЯ 2023 РОКУ - 54 231 599,30 ГРН

- У ЛИПНІ 2023 РОКУ - 8 124 425,56 ГРН
- У СЕРПНІ 2023 РОКУ - 8 080 959,43 ГРН
- У ВЕРЕСНІ 2023 РОКУ - 3 031 653,90 ГРН

* - У Т.Ч. ГО "ЕНЕРГІЯ НАШИХ СЕРДЕЦЬ" - 30 630 927,51 ГРН
МЕДИКАМ ЧЕРЕЗ "ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ" - 16 568,10 ГРН

ЗБІР КОШТІВ ПРОДОВЖУЄМО!
СЛАВА УКРАЇНІ!!! ГЕРОЯМ СЛАВА!!!

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

У НЕТІШИНЬСЬКОМУ ПРОФЕСІЙНОМУ ЛІЦЕЇ РЕАЛІЗОВАНО НОВИЙ ПРОЄКТ

Нещодавно на базі Нетішинського професійного ліцею було відкрито навчально-практичний центр «Учнівська станція технічного обслуговування». Тепер здобувачі технічної освіти зможуть навчатися азам професії у новому, гарно облаштованому приміщенні на сучасному обладнанні. В умовах дефіциту кадрів робітничих професій – це надзвичайно важлива подія. Отож, професійно-технічна освіта в місті енергетиків зробила черговий крок уперед. Наразі Нетішинський професійний ліцей став десятим на теренах Хмельниччини, де впроваджено навчально-практичний центр сучасного рівня.

15 вересня у стінах Нетішинського професійного ліцею відбулася непересічна подія, яка зібрала чимало поважних гостей з міста енергетиків, Хмельницького, Києва та різних куточків нашого регіону. Усі вони зібралися, аби розділити із колективом навчального закладу радість відкриття навчально-практичного центру «Учнівська станція технічного обслуговування».

У своєму вітальному слові генеральний директор Хмельницької АЕС, депутат Хмельницької обласної ради Андрій Козюра акцентував на важливості обрання молоддю середньої професійно-технічної освіти: «Сьогодні надзвичайно приємна подія – завершено важливий проєкт, який дасть новий поштовх до розвитку якісної професійно-технічної середньої освіти, адже за нею нині майбутнє. Створювати, відбудовувати, майструвати багато чого потрібно саме руками. У НАЕК «Енергоатом» є амбітні плани щодо введення нових енергопотужностей у нашій державі, і пілотною у цьому є саме Хмельницька АЕС. Нам потрібні фахівці в галузі слюсарних, будівельно-монтажних, зварювальних робіт. Ми готові співпрацювати як з Нетішинським професійним ліцеєм, так і з іншими навчальними установами області: кращих випускників будемо забезпечувати роботою на нашому майданчику. У сьогоднішніх реаліях необхідно забезпечувати дітям гарну освіту, яка без інноваційних технологій тепер неможлива».

Слова вітання викладачам та учням

вигосили депутатка Верховної Ради України Олена Копанчук, заступник голови Хмельницької ОВА Володимир Юр'єв, директорка департаменту науки і освіти Хмельницької ОВА Дар'я Басюк, директорка науково-методичного центру із професійної технічної освіти та підвищення кваліфікації інженерно-педагогічних пра-

робітничими професіями; на актуальності відкриття навчально-практичного центру, який допомагатиме учням профліцею здобувати ґрунтовні знання та практичні навички із отримання обраної спеціальності. Якісна професійна освіта – це шлях до працевлаштування на високо оплачувану роботу, зокрема й на ХАЕС.

Під час відкриття учнівської станції техобслуговування

цівників Людмила Шевчук, міський голова Нетішина Олександр Супрунюк, очільники низки професійно-технічних закладів регіону. Кожен із них у своїх виступах наголошував на модернізації тих напрямків освіти, які вкрай важливі зараз, адже забезпечують ринок праці затребуваними

Михайло Грицик, т.в.о. директора Нетішинського професійного ліцею, подякував усім присутнім за участь та підтримку: «Наше завдання – випустити кваліфікованих, конкурентно спроможних фахівців автосправи, і такий центр, як наш, дає змогу це зробити». Очільник

Аркадій Карп'юк, майстер виробничого навчання, проводить екскурсію навчально-практичним центром

навчального закладу запросив гостей відвідати новий центр «Учнівська станція технічного обслуговування», аби на власні очі побачити, як за порівняно короткий термін часу було втілено кількарічний задум. Там запрошеним екскурсію провів Аркадій Карп'юк, майстер виробничого навчання закладу. Він надав усю основну інформацію про функціональні зони та можливості центру, продемонстрував, як працює нове сучасне устаткування станції.

Також гості відвідали і раніше відкритий центр зварювання, для навчальних лабораторій якого було придбано новітній тренажер зварника, 14 нових зварювальних апаратів. Це якісне обладнання австрійського виробництва дозволяє учням опанувати ручне та напівавтоматичне дугове зварювання, аргоново-дугове зварювання, повітряно-плазмове різання.

Гості заходу оглянули й цех, де навчаються та проходять практику кухарі й офіціанти, а також виставку технічної творчості та професій, організовану викладачами й учнями ліцею.

Тетяна Степанюк

ЗДОРОВ'Я

У НЕТІШИНІ ВІДКРИЛИ ВІДДІЛЕННЯ ОБЛАСНОГО СЕРЦЕВО-СУДИННОГО ЦЕНТРУ

Серцево-судинний центр готовий прийняти пацієнтів

Нетішинське відділення інвазивної кардіології та інтервенційної радіології №3 КНП «ХОССЦ» створене на умовах співфінансування: з обласного бюджету та Нетішинського міського бюджету було виділено по дев'ять мільйонів гривень на придбання мобільної рентгенодіагностичної системи (ангіографа) з блоком безперебійного живлення загальною вартістю 18 мільйонів гривень. Відділення було створене задля наближення високоспеціалізованої кардіологічної та кардіохірургічної допомоги до мешканців півночі Хмельницької області.

«Реперфузійні центри, які надають невідкладну допомогу при гострих захворюваннях серцево-судинної системи, мають бути у межах годинної доставки хворого з гострим інфарктом міокарда та плюс ще одна година на виконання процедури стентування», – під час відкриття пояснив Андрій Кланца, директор обласного серцево-судинного центру, заслужений лікар України. – На сьогодні ми маємо мережу з трьох таких центрів: у м. Хмельницькому, м. Кам'янці-Подільському та м. Нетішині – таким чином Хмельницька область є єдиною в Україні, яка досягла 70-кілометрової доступності надання такої високоспеціалізованої невідкладної допомоги».

У відділенні надаватиметься невід-

19 вересня на базі КНП НМР «СМСЧ м. Нетішина» відкрито відділення інвазивної кардіології та інтервенційної радіології №3 комунального некомерційного підприємства «Хмельницький обласний серцево-судинний центр». Тут облаштовано палати інтенсивної терапії, катетеризаційну лабораторію невідкладної кардіологічної допомоги пацієнтам з гострими станами: інфарктами, нестабільними стенокардіями, порушенням серцевого ритму. Встановлено сучасну ангіографічну систему з блоком безперебійного живлення. У відділенні надаватиметься невідкладна кардіохірургічна допомога, діагностика, консультації, проводитиметься рання реабілітація.

кладна кардіохірургічна допомога, діагностика, консультації, проводитиметься рання реабілітація. Операції робитимуться планові. Окрім лікарів, які працюватимуть на постійній основі, здійснюватиме виїзний прийом хворих Андрій Кланца

допомогою до нетішинського відділення звертатимуться мешканці північних районів області. Анонсувалося, що обладнання, яке використовуватиметься для проведення процедур, для пацієнтів буде безкоштовним. Для держави ж один паці-

Андрій Кланца, директор ХОССЦ, презентує Нетішинське відділення інвазивної кардіології та інтервенційної радіології

та його колеги-кардіохірурги з обласного серцево-судинного центру.

Планується, що, за зразком світового алгоритму дій, у приймальню відділенні прямо з коліс каталки «швидкої» допомоги проводитиметься опитування хворого, а потім відразу ж транспортування до катетеризаційної лабораторії.

Стационарне лікування у відділенні розраховане на 15 ліжок. За медичною

ент обійдеться у 20-30 тис. грн.

У відкритті взяли участь генеральний директор ВП ХАЕС, депутат обласної ради Андрій Козюра, перший заступник начальника Хмельницької ОВА Сергій Тюрін, голова Хмельницької обласної ради Віолета Лабазюк, міський голова Олександр Супрунюк, представники профільного департаменту ОВА, депутат обласної ради Іван Гладуняк, начальник

Шепетівської РВА Олексій Глушаков.

Генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра підкреслив, наскільки важливо підвищувати у місті енергетиків якість надання медичної допомоги на початкових етапах кризових станів. «У Нетішині знаходиться великий інфраструктурний об'єкт, який надає ідеальні можливості, щоб створювати додаткові послуги з медичного обслуговування. Відкриття відділення інвазивної кардіології та інтервенційної радіології – великий крок уперед у збереженні життя й здоров'я атомників. Дякую за його створення», – наголосив Андрій Ростиславович.

Дякували всім причетним, хто долучився до реалізації проєкту, Сергій Тюрін та Віолета Лабазюк, адже це значна подія не тільки для мешканців Нетішинської МТГ, а й всієї області. Працівникам, які брали активну участь у підготовці до відкриття відділення, вони вручили подяки та подарунки.

Велику кількість медичних матеріалів і засобів передала відділенню ГО «Всеукраїнське об'єднання «Центр розвитку людини». Почесну місію виконав народний депутат України, співзасновник громадської організації Микола Стефанішин.

Сподіваємося, що відкриття відділення обласного серцево-судинного центру стане новим етапом у розвитку медицини Нетішина.

Лариса Власюк

1 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ЗАХИСНИКІВ І ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ

АНДРІЙ НІКОЛАЄВ, ПРАЦІВНИК ХАЕС: «НЕ СТАВАЙТЕ БАЙДУЖИМИ. СПРИЙМАЙТЕ КОЖЕН ДЕНЬ, ЯК 24 ЛЮТОГО»

Підполковник Андрій Ніколаєв

«Я присвятив 23 роки свого життя військовій службі, – розповідає Андрій Ніколаєв. – На початку бойових дій на сході України декілька разів просився поїхати туди воювати, але всі мої прохання відхилили. Зрештою, вирішив перевестися зі своєї військової частини в іншу, яка виконувала завдання безпосередньо в зоні бойових дій. А 2019 року обставини склалися так, що я був змушений звільнитися із лав ЗСУ».

Пішовши з війська, захисник влаштувався інженером з фізичного захисту на Хмельницьку АЕС, де з 2006-го по 2016-й проходив службу офіцером штабу частини з охорони атомної електростанції. Згадує, скільки задоволення приносила йому нова посада, відповідальна та цікава: «Я настільки був втягнутий в усі процеси, що навіть прийняв рішення підвищити свій фаховий рівень у цій галузі та в грудні 2021 року захистив магістерську на теплоенергетичному факультеті КПІ імені Сікорського».

Зізнається, що повномасштабного вторгнення очікував, бо мав певну інформацію від побратимів, з якими служив на сході України, але свідомість не хотіла це сприймати ні тоді, ні 24 лютого.

«У той день, – пригадує Андрій, – приблизно о п'ятій ранку мене розбудило повідомлення від побратима із харківської бригади: «Братику! Почалося! Військове містечко №Х – два прильоти ракет. Парк і казарма. Тримайся, братику! І ми будемо триматися». Я встав, пішов на кухню, заварив собі кави і вперше з 2008 року закуривав звичайну цигарку, яку на моїй кухні залишив хтось із друзів. Думки плуталися, розум намагався боротися з найгіршими з них, як організм бореться із хворобами. Потім я побачив її. Ракету! Вона пролетіла чітко над моїм вікном, прямо наді мною. Немовби хотіла сказати мені: «Не хочеш вірити? Подивися на мене! Я – доказ!». А потім була наступна – іншим, майже протилежним курсом. Я поцілував дружину та дітей, наказав їм перевірити «тривожні» валізи і бути готовими їхати до батьків, а сам поїхав на роботу».

Рішення боронити Україну Андрій прийняв відразу, але через «атомну броню» (яку згідно з постановою Кабміну має переважна більшість працівників підприємств, «критично важливих для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період». – Ред.) йому відмовили. Жодні аргументи на військового комісара не подіяли, тож чоловік вирішив певний час просто допомагати чим може, як-от у переселенні та поселенні сімей колишніх побратимів. А потім долучився до створення Добровольчого формування територіальної громади (ДФТГ) міста Нетішина.

«Робота тривала 24 години на добу. Сотні добровольців, тисячі проблем, основна з яких – незрозуміння цивільними людьми самої системи функціонування військового «організму». Втім, робота виконувалася. Дуже завдячую керівництву ХАЕС за можливість створення дієздатного формування, максимально наближеного до військового, а також для запуску системи оборони на підступах до електро-

Історія нашого захисника Андрія Ніколаєва дещо відрізняється від попередніх. Адже і до 24 лютого 2022 року він мав за плечима професійний військовий досвід – понад 20 років. Через свідоме бажання воювати і нищити ворога ще у 2014-му році доклав чимало зусиль, щоб потрапити в зону проведення АТО/ООС. Та потім військову службу довелося залишити.

станції. З часом в нашому ДФТГ сформувалася невеличка група колишніх військових, які всі мали «броню», і ми почали «штурмувати» військомати вже разом. Щоправда, знову марно, і так багато разів», – розповідає Андрій Ніколаєв.

А в травні 2022-го до Нетішинського добровольчого формування звернувся представник секретного підрозділу, який шукав виключно захисників із військовим досвідом, бо часу на навчання просто не було. Андрій та його побратими погодилися приєднатися. І керівництво підрозділу вирішило питання «броні», а керівництво ХАЕС погодило вступ до лав ЗСУ.

Дружина також поставилася з розумінням, каже захисник: «Вона ж дружина військового. Як завжди, сказала, що не в захваті від мого рішення, але змінити не може, навіть, якщо дуже захоче, тому мириться з ним і підтримує. А батькам ми вирішили нічого не казати, бо вони літні люди і зайві переживання їм не потрібні».

Підрозділ нашого героя відразу відправили на схід України. Андрія призначили командиром усієї групи, хоча він намагався «приховати», що має військове звання майора та збирався воювати максимум командиром відділення. Не спантеличив

дуже помилявся: із самого початку переді мною стояли не цивільні люди у формі, а справжні воїни!».

Під час виконання бойового завдання, каже Андрій, не такою тяжкою була робота, як так званий відпочинок, який проходив під акомпанементи постійних артилерійських і мінометних обстрілів. Та завдяки цілісності колективу, який був, як справжня сім'я, це не псувало загального морального стану та настрою.

«Я зібрав контакти друзин побратимів і створив спільну групу, – розповідає захисник. – І коли побратими були на завданні чи просто без зв'язку, то спілкувався з їхніми рідними, пояснював все, заспокоював...».

Виконавши на відмінно всі завдання на східному напрямку, підрозділ Андрія отримав розпорядження про виїзд, але за вказівкою керівництва сам він мав залишитися та приймати наступний підрозділ для виконання нових завдань. Каже, що це неабияк обурило його підрозділ, але наказ є наказ. Співпраця ж з іншим підрозділом дала змогу не просто краще взнати людей із суміжних груп, а й знайти справжніх друзів. Один із них навіть став членом сім'ї.

Андрій Ніколаєв з побратимом

його і східний напрямком, адже «схід для колишніх атовців – це непогано, оскільки місцевість їм добре знайома».

Далі був Краматорськ. Коли прибули на місце дислокації, підрозділ ще не мав конкретного завдання. Скориставшись такою нагодою, нетішинець вирішив зустрітися з рідним братом, який там з 2014 року. Спочатку зону бойових дій покидав лише під час ротаций, а потім його формування отримало там постійну «приписку», тож рідні люди давно не бачилися. Пізніше брати зустрічалися ще не раз – у перервах між бойовими завданнями...

Перед тим, як отримати перше з них, Андрій зі своїми побратимами провів низку навчань для інших підрозділів, які входили до складу ТрО.

«Розпочали зі знайомства, – ділиться він сподами. – Я ніколи так уважно не слухав людей. Вони були у військовій формі, але не були військовими. Перед нами стояли столяри, малярі, штукатури, деревообробники, ресторатори, кухарі, машиністи, далекобійники... І от у підрозділі від успішності виконання їхнього завдання на 80% залежала успішність виконання завдань іншими підрозділами. Кожен з них усвідомлював свої ролі та місце, тому всі вони вбирали нові знання, як губка. Під кінець навчань я зрозумів, що

«Це було піврічне цуцня, – посміхається Андрій. – Воно завжди бродило у пошуках їжі й постійно втрапляло в якусь халепу. Інші собаки до своєї їжі не підпльскали, люди штовхали... Побачив я його, коли вчоргове заїхав у Слов'янськ до брата. Почувши історію, як цуцня кинули власники, забравши весь виводок, окрім нього (бо він виявився якимось не таким), я вирішив, що без цього пса не поїду. Пізніше цей красунчик завоював серця усіх. Друг із суміжної групи запропонував мені за нього свою машину, а через день – дві машини. Але це був вже мій пес!».

Коли наш герой повернувся до свого рідного підрозділу та побратимів, отримали розпорядження про вивід із зони бойових дій. Наприкінці третього місяця перебування на сході. Таке рішення всіх спочатку здивувало, аж поки не озвучили причину. Виявилось, що підрозділ має провести оперативне відпрацювання одного зі стратегічних об'єктів на теренах України. Все пройшло на найвищому рівні, було належним чином оцінене, й Андрію навіть дозволили розширити штат і підібрати собі ще людей.

Наприкінці 2022 року, в грудні, прийшло нове розпорядження: військового переводили у систему управління, а його групу відправляли в Бахмут. Зізнається, що це стало справжнім викликом і для нього, і для підрозділу. «У системі управління розумієш одне: хтось воює зброєю, а хтось – підрозділами. Знаючи, що деє там твоя група, ти починаєш планувати виконання завдань на межі своїх розумових здібностей. Тактичне й оперативне самовдосконалення стає твоєю постійною метою. Ти починаєш читати книжки про те, як це робили, чи як би зробили в армії інших країн. Іноді читаєш мовою оригіналу з гугл-перекладачем, бо деякі книги знаходиш лише в друкованому вигляді. А нещодавно підвищував кваліфікацію за програмою НАТО».

На нинішній посаді Андрій Ніколаєв отримав звання «підполковник» – за 10 років після «майора». І в новому статусі та з новими знаннями, спираючись на свій багаторічний військовий досвід, сьогодні він закликає всіх українців опанувати військову справу. Каже: «Сходіть на декілька вишколів, щоб навчитися захищати себе, своїх рідних та близьких, щоб вміти надавати першу медичну допомогу та мотти врятувати комусь життя. По-перше, ви зрозумієте, хто такий військовий. По-друге, вам буде спокійніше жити, знаючи, що люди поруч із вами – у безпеці. Нехай ця безпека відносна, але ж абсолютної не існує. Наприклад, мій побратим, проїжджаючи повз ДТП, встиг до прибуття «швидкої» надати потерпілим домедичну допомогу відповідно до протоколу MARCH. Інші ж проїжджали повз або мовчки спостерігали за тим, що відбувається...».

Наш герой підкреслює, що його порада стосується жінок, а для чоловіків опанування військової справи має бути обов'язком. Адже, як казав давньогрецький філософ Архілох, у критичній ситуації ти не піднімешся до рівня своїх очікувань, а впадеш до рівня своєї підготовки.

Взагалі ж, всім, хто в тилу, Андрій дякує за підтримку та просить і надалі тримати стрій, аж до Перемоги: «Без вас багато що не було б можливим, тому не ставайте байдужими. Сприймайте кожен день, як 24 лютого 2022 року. Пам'ятайте, що ваша зневіра вбиває солдата, який досі вірить у вас і захищає вас. Тож не втрачайте ані віри, ані патріотизму, які підняли нашу армію на стільки щаблів вище».

І ще одне прохання! Поважайте військових! Не міряйте їх одним лекалом. Перше почуття, яке ви маєте відчутти при зустрічі із захисниками, – це повага. Й пам'ятайте: Перемога однозначно за нами!».

Катерина Ділон

БЕЗБАР'ЄРІСТЬ

СЛОВНИК ТОЛЕРАНТНОЇ МОВИ:
КОРИСТУЙМОСЯ ПРАВИЛЬНО

Іноді ми схильні драматизувати, особливо це характерно для медіа, яким потрібно написати чи відзняти історію так, щоб її прочитали чи подивились якомога більше людей, тоді вживаються не тільки емоційно забарвлені фрази, а й гіперболи, — слова-перебільшення.

Між фразами «людина, яка користується колісним кріслом» і «людина, прикута до візка» відчувається різниця, правда ж? Адже в дійсності людина ні до чого не прикута, на ній немає кайданів, а крісло колісне — це просто засіб для пересування.

Або, наприклад, досить поширена фраза «смертельний діагноз». Що це означає? Ми знаємо випадки, коли люди роками живуть із хворобами, які називають «смертельними», і ніхто, навіть лікарі, не можуть точно спрогнозувати результат.

Тож будьте обережні з такими висловлюваннями і залишайтеся максимально близькими до реальності. Пам'ятайте, на першому місці завжди має бути людина.

ЮНА МІЛАНА ПАШКО СТАЛА МІНІМІС УКРАЇНИ

Нещодавно у Києві відбувся V Всеукраїнський фестиваль краси та таланту «Маленька красуня України», організатором якого є дитяча модельна студія «Little_miss_center» на чолі із засновницею Ярославою Куліш. Метою івенту був збір коштів для підрозділів військової розвідки Збройних сил України. Десятирічна нетішинка Мілана Пашко завоювала перше місце та стала мініміс України. Дівчинка єдиною представляла місто енергетиків та усю Хмельниччину на конкурсі. Талант, краса, щоденна праця і самодисципліна – ось шлях до успіху нашої Мілани.

Для п'ятикласниці Мілани Пашко цього року це вже другий конкурс краси. У першому дівчинка взяла участь у Нетішині, який проводився у березні місцевою громадською організацією, отримала титул «Міс Грація», а вже влітку мамі Ірині надіслали інформацію із всеукраїнського конкурсу краси, який організувався у Києві. Світлини Міланочки у надзвичайно красивій сукні від української дизайнерки Вікторії Куліш не залишилися непоміченими, і юну красуню запросили до столиці, аби спробувала свої сили на великій сцені.

«Рішення взяти участь ми прийняли не одразу: вагалися, зважували, сумнівалися, – розповідає мама Ірина Пашко. – В останній момент купили квитки і потягом вирушили до Києва. На перемогу не розраховували, вирішили просто спробувати власні сили, розуміючи, що це хороший досвід та підняття самооцінки. А ще організатори запропонували цікаву програму, різні конкурси і заохочення для дітей та досвід виступу на професійній сцені. Мілани випала честь представляти усю Хмельниччину і, власне, рідне місто. Цього разу фестиваль зібрав дітей з усіх куточків України: Мелітополя, Херсона, Шостки, Одеси, Вінниці, Львова, Дніпра та Кропивницького. Конкурс проходив у затишному житловому комплексі У-Квартал в Київській області (Софіївська Борщагівка)».

Крім традиційного дефіле та демонстрації костюмів, дівчаткам потрібно було показати себе і в конкурсі талантів. Юна нетішинка обрала для себе хореографічно-спортивний танцювальний номер. Мілана з чотирьох років займається художньою гімнастикою, деякий час відвідувала і танцювальну студію, тож самотужки з мамою продумали та поставили номер, який наша красуня блискуче представила на широкому загалі столичної публіки.

Дівчинка навіть одразу не зрозуміла, що перемогла. Лише, коли її ім'я повторно виголосили на сцені, а очима зустрівши мамин підбадьорливий погляд, Мілана вийшла за нагородою – у віковій категорії 9-12 років вона стала мініміс.

Враження від конкурсу у дівчинки найкращі, Мілана розповідає, що познайомилася з багатьма дівчатками,

Дефіле у білій сукні

разом вони брали участь у численних майстеркласах, творчих завданнях, інтерв'ю. Під час фестивалю були проведені ярмарки, благодійні заходи, анімаційна програма. Діти отримали цікаві подарунки: книги, іграшки, прикраси, настільні ігри, аксесуари.

«Мені дуже сподобалася атмосфера, всі були дружними, дуже цікавим було заняття, де нам показували, як виготовляти ляльку-мотанку. Спочатку я хвилювалася на сцені, але, зробивши кілька дефіле разом із іншими дівчатками, заспокоїлася. Переживала, бо на голові у мене був хоч дуже гарний, проте дуже важкий каркасний вінок, а мені з ним потрібно було гарно проходитись по сцені», – ділиться враженнями Мілана.

А ще у дівчинки була надзвичайно розкішна дизайнерська сукня: з національними мотивами, красивими крильми, розшитими візерунками. До речі, макіяж для юних учасниць був табу, дозволялася лише легка зачіска та прозорий губний блиск.

«Перший мій вихід на сцену був в українському костюмі, другим номером було представлення таланту. Я виконувала сольний патріотичний танець з елементами

Мініміс України Мілана Пашко

гімнастики під саундтрек «Живи» Юлії Рознен. У третьому етапі я на сцені презентувала сукню від організаторів фестивалю, а фінальним було дефіле у білій сукні, – розкриває юна учасниця деталі конкурсу.

Фразу, яку люблять часто повторювати деякі дорослі, що краса врятує світ, Мілана не знає, проте у свої 10 років упевнена, що успіх дається лише тим, хто не сидить, склавши руки, а щоденно трудиться. Дівчинка зростає у родині, де культивуються сімейні цінності та любов і повага. Ірина та Сергій Пашко – випускники Рівненського національного університету водного господарства та природокористування, чоловік працює інженером-дефектоскопістом у відділі контролю металів Хмельницької АЕС, дружина, за фахом інженер-теплоенергетик, – викладач Нетішинського професійного ліцею. Каже, що випустила уже три групи електромонтерів, деякі хлопці працюють на ХАЕС. У родині крім Мілани зростає ще й другокласник Назар, який теж пишається своєю талановитою сестричкою-красунею. А наша героїня, приїхавши додому з короною, стрічкою, дипломом, подарунками та титулом «Мініміс» зовсім не загордилася, а й надалі працює над собою. Вона відповідальна, дисциплінована та організована. І захоплень у красуні таки чимало: і бісероплетіння, і улюблена художня гімнастика у клубі «Золота осінь», і навчання у художній школі уже п'ятий рік, і щоденні заняття у своєму 5 класі, де вона також має успіхи. І хоч Мілана ще зовсім юна, проте відчуває, що саме із творчістю пов'яже своє майбутнє. Нехай воно для дівчинки буде чистим, мирним та успішним! Світ відкритий для наполегливих та працюючих.

Тетяна Степанюк

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 18 по 25 вересня 2023 року ГАММА-ФОН:

м. Нетішин – 0,100 мкЗв/год
м. Острог – 0,082 мкЗв/год
м. Славути – 0,066 мкЗв/год
с. Межиріч – 0,102 мкЗв/год
с. Старий Кривин – 0,087 мкЗв/год
с. Білотин – 0,091 мкЗв/год
с.м.т. Мізоч – 0,098 мкЗв/год

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

ХАЕС КіхНРР

БЛАГОДІЙНИЙ ЗАХІД

Кубок Клубу рибалок аматорів ВП ХАЕС

з лову хижої риби спінінгом з човна до дня захисників та захисниць

01 ЖОВТНЯ 2023

Телефон для довідки: (067) 383-37-72 - Сергій Онищук

Благодійний захід за участю чемпіона світу з армрестлінгу Олега Жюха

01 ЖОВТНЯ

РАЗОМ ДО ПЕРМОТИ

ВІДКРИТИЙ КУБОК ВП ХАЕС АРМРЕСТЛІНГ

Детально: 097 399 19 24 Андрій 067 517 17 55 Вадим

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:

адміністрація та трудовий колектив ВП «Хмельницька АЕС» ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році Свідоцтво про реєстрацію періодичного видання Серія ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84 Редактор Лариса Власюк, тел.: 6-37-85 Кореспондент Олександр Шустерук, тел.: 6-37-86; E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС. Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15. Тираж 1000 екз. Зам. 3163 Розповсюджується безкоштовно

